“Özgürlük istemiyor musun? Barış istemiyor musun?” diye soruyorsun. Ya dur bile hele; önce boş ver bunları. Sorulduğunda yok oluveriyorlar. Yok olmasınlar.

Hiçbir şey görüldüğü kadar basit, düşünüldüğü kadar karmaşık değildir.

“Hey özgürlük, seni çok iyi bilirim!” diyorsun. Benim özgürlüğümün senin özgürlüğünün bittiği yerde başladığını dile getiriyorsun.

İki insanın özgürlükleri arasında doğal bir sınır yoktur. Fiilen sınır her an aşılmak, her an açılmak üzere ya siyaseten ya da iktisaden konur.

Özgürlüklerimizin arasındaki sınırın “bilimsel” olarak saptanabilir ya da “teknik” verili olduğunu ileri sürmek katiyen iktisadi değildir, çirkin bir siyasettir.

Sorun elmayı kimin yiyeceği, bisiklete kim bineceğidir.

De ki aramızda duruyor elma. Sen ya da ben, birimiz hepsini yiyebiliriz. Bir bölümünü sen, bir bölümünü ben yerken bir bölümünü de çürümeye bırakabiliriz. Hatta toptan çürümeye bırakabiliriz.

Yalnız yalnızken mutlak olarak özgürsün. Bir tek sen olsan özgürsün, istediğini yapabilirsin. Ama bu durumu ancak ben işin içine girince fark edebilirsin.

Fark ettiğin an özgürlük artık mutlak değildir. Efendi özgürlüğü bilemez. Ya kölelik ya pazarlık ya da mücadele vardır. Özgürlük tartışmalıdır.

Elmaya ne olacağı ile ilgili pazarlık ya da mücadele orada o anda senle ben arasında kalmaz. Dönemaşırı bağları ortaya çıkar her şeyin, diğer yerlerle, diğer insanlarla bağları.

Örgütlenmek yalnızlığı terk edip özgürlükten bilinçli feragattır. Özgürlük için örgütlenilmez. Polis, kent, devlet, örgüt daha fazlası değildir.

Özgürlükten feragat ya güven içindir ya da ilerleme için. Siyasal yol ikiye ayrılır birinden

güvenliğe ulaşılır, diğerinden sürekli ilerlenir. Şu ya da bu özgürlük için siyaset tam bir aldatmacadır, hep yalnızlaştırmaya varır.

“Hep elmadan söz edecektin, bisiklete niye değindin” diye sormayı unutmuş olabilirsin. Elmayı ağaçta dalında bulursun. Bisikletin varolması için bile ekonomi de devlet de önceden oluşmuş olmalıdır. Çekinme düşündüğün kadar karmaşık değil, ama değinip geçeceğim, girmeyeceğim bu konuya burada.

Benim özgürlüğümün senin özgürlüğünün bittiği yerde başladığını dile getiriyorsun. Boş ver bunları, cahil cahil konuşma.

